

ולדימיר וליצ'קוביץ' — ראה מאמר בעמוד 22

עוזר רבין

שוב על החוף.
ממנוסת הבהלה חלמה נפשי לשוב ולבוא
אל פני פחדים,
מתבוסה לתבוסה
עכשו אני פה.

נתן יונתן

סינג-אין

בוֹיטנאם המלחמה היתה בעצומה וכאן
בליל חרף משלג בקרננגי-הול נאספו
חילי השלום ארכי-השער, הזרוקים של
אמריקה. ראיתי איך בעיניהם המסממות
נדלקות אבוקות להאיר להם תקנה אולי
יתרחש משהו. בעולם הנבזה והקר. היה
אתם פיט סיגר נביאם, היתה ג'ון באז
שפרשה למענם את אשרות שערך השחור
לזרם עם שירתה ועם אהבתה וכך לאטם
רעבים למגע אנושי הם שלבו אצבעות
והתחילו לשיר ובלילה ההוא נחלה
בשלגים של ניו-יורק תהלוכה חרישית
לעבר הוילג' מקלטם הקודר של המרים
מנסים לסמן לאמריקה שלהם הסגירית
המשלגה המתנכרת
פסיעות אחרות בהליכה אחרת.

ברוקלין-הייטס

בברוקלין-הייטס בין ארמנות
ניו-אמסטרדם העתיקה לעת שקיעה
פגעה בהם אשה אחת מארץ העברים
אל כלא ארמונה נפתו בזרוע עדינה
געגועים טרפו את כל חושיה ליפו
לזהב החול, אל המלחה אל מתק התפוז
לצרפל אבק נופל על עיר מולדתה
פתאם גלתה אותם, כלי שיט עתיקים
במעלה הרחוב. בין רהיטי המהגוני
לניחוח עבש מתקתק של אלבומים שם
נחה באבק ילדות שלה ובנורידים
ארכה ככר השרפה. כלום לא היה לה
שם מתחת לחלוק מלבד גופה. בטרופם
הם נמלטו לרחוב. החשף הנדיב ככה
את הדלקה. איש איש חמקו עם השתיקה
ופשר העצבות על חטא שלא יכלו לחטא
נשאר תלוי לו באויר
בחשף שעטף את כל העיר.

ניו-אורלינס

גם אנכי בלואיזיאנה ראיתי אלון ענק
וולטר ויטמאן אחי, מה זכלה פילים היפה
לדעת מאותה רגשת-פתאם שסכסכה לי את
דעתי. לקחה תמונה לזכרון, אדיו ואת כלי
מסרה לחסדיה המרים של ג'וזפין. זאת האשה
עם פני החן, הספורים המחליאים על לענת
חיייה הסחופים עשו שמות בעצבים אז בפנת
בורבון ברחתי על נפשי אל תוף מטר עכור
של ניו אורלינס, זונה בלה בת-נאופים של
הדרום. "הלו בוי, קאם און אנד אייל פיט
יו א גירל". "ראיתי בחלון את הנשים מאוננות
שדים וערנה אל דפן הפסנתר, אל הזקפה
המכסיפה של סקסופון צרוד. זה כל מה שנותר
מאורגית הג'ז של אלילי הזמר באורלינס.
ולא הרחק משם הדלתה הרחבה של מיסיסיפי
כמה נעכרו מימיו, שבוי בין הביבים של
מבשלות הבירה, ובתי זקוק הנפט והסכר
רקב בננות וקלפות האננס והתפוז. צחנת
בצות וסחי ממאיר. שלום לעיר, שלום נהר
חלום אבוד של ילד מפנק
לכשאשוב מחר מה אכזב לך —
בלואיזיאנה ראיתי אלון ענק...

סי-גייט

שכרון גשרים לארף נהר
ואיך זה יתאר אותו מעוף
מכוניות על פני ההדסון-רינר
בואכה הסי-גייט. שם בשער-הים
הרכב נעצר. לאן תדהר? כאן פעם
גר שחקן זמן בכית קט על שפת-
הים והמשחק נגמר. עתה הוא נח
לו בחולות של חוף אחר שטוף-
שמש שרוף. אז למה תשוטט בזה
אחוז טרוף, שפור שלי לאן תעורף?

מבחר שירים של עוזר רבין: הולך טובב הולך הופיע
בימים אלה בהוצאת מוסד ביאליק.
במתכונת "זוטא", ראה אור מבחר שיריו של נתן
יונתן, בהוצאת הקיבוץ המאוחד בשיתוף ספרית
מועלים.